

den gældende Lov. Naar det ærede Medlem tror, at Hingsten navnlig er favoriseret — og der er fra flere Sider kommet Udtalelser i samme Retning —, skal jeg sige, at det er den slet ikke, for man maa huske paa, at det er ikke alene for vor Udførsels Skyld, at det gælder om at skaffe første Klasses Heste paa Markedet. Det gør nok en stor Forskel, om man kan faa 1,000 Kr. for dem, eller man maa sælge dem til 600 Kr., men man skal tillige regne den Kapital, som sidder i Hesten ifølge den Brug, vi gøre af den her til Lands, navnlig i Agerbruget. Vi se, at elektriske Sporvogne og Automobiles ere traadte i Stedet for saa godt som alle Befordringsmidler i Byerne, men Landbruget er ikke endnu kommet saa vidt, at det kan anvende Elektricitet paa Marken eller anvende Automobiles. Og Værdien af Arbejdskraften til at faa den danske Jord drevet betyder ikke saa ganske lidt. Jeg tror ikke, man sætter et for højt Tal, naar man dertil regner 70—80 Mill. Kr. aarlig. At dette ikke betyder saa lidt, ved det ærede Medlem saa godt som nogen. Hvis man har to Heste, som skulle gøre det samme Arbejde, men den ene skal have en Haandfuld Korn mere end den anden ved hvert Foder for at holde Huldet, bliver det en Kapital, som ikke spiller nogen lille Rolle.

Som jeg sagde før, man er gaaet ned med Tilskuddene. Naturligvis vilde det ikke kunne ske samtidig, fordi man ikke kan lade dem, der have anskaffet Hingste efter den gældende Lov, ude af Betragtning, men efter som disse gaa bort, ville disse Tilskud kunne spares. Som jeg nævnte før, vil Tilskuddet til en Hesteavlsforening kun være 200 Kr. aarlig, medens Tilskuddet til en Forening, der ejer en Tyr, bliver 100 Kr., men naar man ansætter Værdien af en Hingst til 10,000 Kr., og det tror jeg ikke er for højt, og af en Tyr til 1000 Kr., tror jeg, man alligevel lettere kan anskaffe en Tyr end en Hingst af tilsvarende Godhed. Og dertil kommer, at Hingste skulle være ældre, inden de kunne nyde Anerkendelse, og inden de have nydt en saadan Anerkendelse, kan vedkommende Forening ikke faa Tilskud.

Jeg kan i øvrigt være enig med det ærede Medlem i meget af det, han fremførte. Men naar det ærede Medlem — og det er for Resten gentaget i Aften af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) — mente, at § 16 i den nye Lov ikke vilde faa nogen Betydning, mener jeg tværtimod, at den

vil være af overordentlig stor Betydning for Udviklingen af Hesteavlens, og jeg skal sige hvorfor. Vi vide alle, at mange Foreninger, baade Hesteavlsforeninger og Kvægvavlsforeninger, have mindre Betydning for selve Avlens Fremhjelpling. Men der er dog dem, der have det i høj Grad, jeg kan f. Eks. nævne Horsens og Omegns Hesteavlsforening, der har virket overmaade meget til Forbedring af Avlen, og naar blot saadanne Hesteavlsforeninger kunne blive hjulpede frem, vilde det være til overordentlig stor Betydning for Hesteavlens. Naar man ser, under hvilke Betingelser saadanne Tilskud skulle gives, ser man, at det i hvert Tilfælde ikke er mere end 5000 Kr. Jeg tror nok, det kunde være et Forsøg værd at se, om man kunde udrette noget med disse Penge.

Der blev ogsaa af det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Christiansen) talt om de Bevillinger, der bleve fastholdte, om end med en Nedsættelse, til Hoppecentre. Jeg tillod mig ogsaa her at komme med den Afbrydelse, at det var til Sjælland og Bornholm. Hvis man ikke kan finde sig i at beholde disse Tilskud, skal jeg ikke græmme mig derover, men da der var Ønsker fremme i Udvalget om at beholde nogle af disse Bevillinger, fordi man fandt dem ikke uden Betydning navnlig med Hensyn til Remonteavlens, mente jeg, at der var god Grund til at beholde dem. Navnlig paa Bornholm har man gjort en Del Arbejde i den Retning, og det viser sig ogsaa, at der er købt en Del Remonter der. Denne Indvending fra det ærede Medlem forekommer mig meget forunderlig, naar man ved, at der i adskillige Aar under Finanslovens første Behandling har hævet sig Stemmer for at opfordre Regeringen til at remontere Hæren fra vor hjemlige Hestebestand. Jeg har aldrig deltaget i disse Opfordringer, fordi jeg har ment, at for Jyllands Vedkommende have vi ikke noget Materiale, der var egnet til det Brug, det skulde da være Affaldet af vore Heste. De letteste af de jyske Heste kunde maaske bruges til Artilleriet, til Rytteriet kunne de sikkert ikke benyttes, og i hvert Fald gaar vor Opgave i Jylland ikke ud paa at producere Remonter, men ud paa at producere svære Heste. Men naar man atter og atter har opfordret Regeringen til dette, havde jeg ikke Betænkeligheder ved at yde et lille Tilskud til de Forsøg, der skulle gøres ovre paa Bornholm for at skaffe Remonter. Jeg tror ikke, det vil blive nogen stor Besparelse, men skulde